

Farní měsíčník

duben 2022 ● číslo 4 ● 27. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Nebojte se! Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach.“
(Jan Pavel II.)

RADOSTNÁ ZPRÁVA: ON ŽIJE!

Tento příběh se stal za druhé světové války ve Francii. Jedna rodina obdržela smutnou zprávu, která přinesla zármutek: Marcel, 20-letý syn, který byl na východní frontě, podle úředního sdělení padl v Rusku. Není již mezi živými. Celá rodina držela smutek a truchlila nad ztrátou milovaného člověka. Všichni se jen pomalu vyrovnávali s tím, že ho již nikdy neuvidí. Jednoho dne se však pláč proměnil v radostné volání. Zkroušená rodina dostala telegram, který obsahoval tuto krátkou a úžasnou zprávu: „Jsem živý, zajat v ruském táboře.“ Tato zpráva se rozšířila rychlostí blesku. Marcel je živý a vrátí se. To byly slzy radosti. Po nějakém čase se Marcel skutečně vrátil. Jediné slovo v telegramu proměnilo zármutek a utrpení této rodiny v radost – slovo ŽIVÝ! Před více než 2000 lety se podobná radost rozlékala po celém Jeruzalémě. Je živý, volaly ženy na bázlivě učedníky. Ježíš je skutečně živý, mluvil s námi a řekl nám, abychom předaly toto poselství. Poselství života a naděje. My jsme ho opravdu po-

tkaly. Viděly jsme ho! Vzkříšený Ježíš se postupně zjevoval na různých místech. V srdcích jeho učedníků se rodila naděje. Radost a jistota rychle nahradily smutek a úzkost. Je to On, Ježíš Kristus, který vyšel z hrobu, který zvítězil nad hříchem, smrtí a peklem. To On přichází dnes, stejně jako včera, na setkání s člověkem. S těmi, kteří jdou smutně sami cestou života, kteří se potýkají jako tehdy učedníci s pochybnostmi, žijí ve strachu, ale v skrytu srdce doufají. I dnes k nám přichází živý Ježíš a říká: „Nebojte se! To jsem já. Já jsem první i poslední, ten živý. Byl jsem mrtev a hle jsem živ navěky a mám klíče od smrti a podsvětí.“ (Zj 1, 17-18)

P. Richard

Ať vítězné zmrtvýchvstání Ježíše Krista nám dává radost a naději věčného života. Požehnané Velikonocce přejí o. Richard, o. Emil, o. Krystian a redakce Fm.

DUCHOVNÍ SLOVO

AŽ SE VAŠE SDCE NECHVĚJE!

Ježíš říká: „Já jsem cesta“

Ježíš řekl: „Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Odcházím vám připravit místo. Cestu, kam já jdu, znáte. Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (srov. Jan 14,1-6)

Kráčejme po této cestě s jistotou

Četba Božího slova pozvedá naši duši, aby nás nepřemáhalo zoufalství, a na druhé straně v nás vyvolává respekt, aby námi nezmitala vichřice pýchy. Jít po střední, pravé a přímé cestě, která nás – obrazně řečeno – vede mezi zoufalstvím po levici a falešným sebevědomím po pravici, by bylo mnohem obtížnější, kdyby Kristus neřekl: „Já jsem cesta, pravda a život“ (Jan 14,16). Tím jakoby napovídal: Kudy chceš jít? Já jsem cesta. Kráčejme proto s jistotou po této cestě a mějme se na pozoru před léčkami, které nás ohrožují.

Podle knihy:

Lectio Divina na každý den v roce

BAZILIKA BOŽÍHO HROBU

– místo, které nám přineslo spásu

Bazilika Božího Hrobu je posledním zastavením křížové cesty. Člověk je zklamán, že se prvním zastavením křížové cesty sotva prodere mezi rozličnými arabskými krámkami na tržišti. Málo se dá soustředit, protože kolem se smlouvá o ceny, vyvoláváním se nahánějí zákazníci. Na cestě prvního zastavení křížové cesty najdeme všechno možné, jen ne klid k potřebnému ztišení.

Podobně v bazilice Božího Hrobu prožijeme opět zklamání. Když jsem byl na pouť v roce 2019, byla tam taková tlačence, že jsem se ke Hrobu ani nedostal. Podařilo se mi to až na druhý den. Chrám je rozdělen mezi několik různých křesťanských vyznání. Lidská slabost se projevuje kdekoliv, také zde na nejposvátnějším místě všech křesťanů. Není tu klid, mnozí berou toto místo jako jednu z turistických atrakcí. Po strmých místech vystupují k místu, kde podle tradice stál kříž. Nemám moc času, ale dotýkám se letmo místa, kde byl kříž vsazen do země. Také do Ježíšova hrobu si člověk vystojí frontu, aby mohl na chvíli pokleknout u prázdného hrobu. Je dobře, že je prázdný. Sednu si v blízkosti tohoto místa. Vnímám jeho atmosféru. Andělé zde nejen ženám, ale i nám všem sdělili: „Není tady! Byl vzkříšen!“ Po vši té tísní radost. Od Velikonoc víme, že věříme v Boha, Otce Všemohoucího. Kdo to pochopí, nemůže se cítit nikdy sám, smutný a podvedený. Kdo to pochopí, nikdy se nepostaví na stranu zabýjejících. Kdo to pochopí, nevydělá se, když se stane sám beránkem. To se snažím pochopit u prázdného Hrobu. Bože díky Ti za to, že jsem tady u Božího Hrobu, který je prázdný.

o. Richard

Bazilika Božího Hrobu

NAŠE FARNOST DNES

Pokřtěni byli:

Mia Marie Macháčová
Matyáš Goldbach
Zorka Veronika Vaňková
Rostislav Poloma
Adam Divoš

Pohřbeni byli: Marie Bačová (84 let)

Bylo:

- Popeleční středa
- Představení prvopřijímajících dětí
- Křížové cesty
- Nikodémovy noci
- Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- Fatimská pobožnost
- 24 hodinová adorace – Valašsko se modlilo za mír na Ukrajině
- Střípky o historii brumovské farnosti s p. Alešem Naňákem
- Postní duchovní obnova + chvály
- Slavnost sv. Josefa
- Slavnost Zvěstování Páně

Představení prvopřijímajících dětí

Svíčky prvopřijímajících dětí

Představení prvopřijímajících dětí

Svíčky prvopřijímajících dětí

Křížová cesta

Valašsko se modlí za mír na Ukrajině

Bude:

- Změna času – mše sv. v 18. 00 hod.
- Křížové cesty – pátek v 16. 20 hod., neděle ve 14. 00 hod.
- Nikodémova noc – v postní době v pátek po mši sv. do 21. 00 hod.
- 2. 4. Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- 10. 4. Květná (pašijová) neděle – poslední postní neděle, svěcení ratolestí
- **12. 4. Velikonoční zpověď: od 10. 00 - 12. 00 hod. a od 13. 30 - 16. 30 hod.**

- 13. 4. Fatimská pobožnost – mše sv. v 16. 00 hod.

Velikonoční bohoslužby:

- 14. 4. Zelený čtvrtek – mše sv. v 18. 00 hod.
- 15. 4. Velký pátek – začátek obřadů v 18. 00 hod. (den přísného postu)
- 16. 4. Bílá sobota – začátek obřadů v 19. 00 hod. – Velikonoční vigilie
- 17. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – mše sv. v 7. 30, 9. 00 a 10. 30 hod.
- 18. 4. Velikonoční pondělí – mše sv. v 7.30, 9. 00 a 10. 30 hod.
- 23. 4. Chvály v 18. 00 hod.
- 24. 4. neděle Božího milosrdenství

VZPOMÍNÁME NA NAŠEHO O. STANISLAVA

21. 3. jsme si připomněli 1. výročí úmrtí našeho milovaného o. Stanislava Malinského.

Bůh chce, abychom se stali Jeho nástrojem a díky tomu si navzájem jeden druhému sloužili a svou službou se obdarovávali.

Milý otče Stanislave, pro Vás Pán vyvolil nádhernou službu, službu lásky v kněžství. Jsem vděčná, že právě my v brumovské farnosti jsme byli obdarováni Vaší blízkostí.

Pro mě Pán vybral jinou službu. Když nad tím přemýšlím, obě naše služby mají něco společného: dělat lidi krásnější a šťastnější. Vám se to dařilo díky Vaší neúnavnosti zpovědníka: zbavovat nás hříchu, umývat nás, abychom byli bělejší než sníh (Žl 51,9). Mně tím, že Pán vede moje ruce a tím se můžu podílet na proměně vnějšího vzhledu člověka.

Jsem Vám moc a moc vděčna za vaši službu, doufám a věřím, že Vy jste byl spokojený s tou mojí. Vždy jsem se těšila na Vaš telefonát, abych ji mohla uskutečnit - přispět k proměně vašeho vzhledu.

Při našem posledním vzájemném obdarování, které bylo na Vánoce 2020, jsem od Vás dostala přání do nového roku; když je mi smutno, vezmu

je a čtu Vaše slova: „Požehnání, milost, pokoj, důvěru v Boží lásku, humor a elán do nového roku s darem modlitby přeje o. Stanislav.“

Toto Vaše přání je pro nás pro všechny. Nosíme Vás ve svých srdcích s nádherným vědomím, že máme v nebi dobého přímluvce.

Milý otče Stanislave, Pán Bůh Vám zaplatí za vše.

Věrka N.

Když mám napsat nějakou vzpomínku na otce Stanislava, tak vidím před sebou vynikajícího a poctivého kněze, který se nikdy neopozdil a každý den zpovídal. Když jsem přijel otvírat kostel na adoraci, tak už chodil kolem kostela a ukazoval mně na hodinky. Rád se zastavil u pařezů naproti sakristie, které jsme na jeho přání vysadili květinami.

Když měl jet otec Stanislav do Zlína na lékařskou kontrolu, tak chtěl, abych jel já. Při cestě se mě ptal: „Máte sebú holúbky?“ „Samozřejmě, otče, bez nich nikam nejedu.“ Jednou, když jsme jeli, tak u motorestu v Zádveřicích jsme pustili část mládat holubů a čekali, až zmizí z oblohy. Pak jsme viděli, že se žene bouřka a otec radil, abych ty další nepouštěl. Já jsem to přesto udělal. Dopadlo to špatně. Ta první skupinka holoubat přiletěla, ale ta druhá už nikdy. Otec z toho byl smutný.

Jsem velmi rád, že je pochovaný u nás v Brumově na hřbitově a že ho můžeme navštěvovat u hrobu, děkovat a modlit se za něj.

Jan Miklas, kostelník

Je tam brána zdobená... cestu otevírá, zahradu zelenou všechno připomíná.

Jako dým závoju, mlhou opředěných, vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Díky za Vaši službu v lásce k farnosti.

Lea V.

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE V BRUMOVĚ-BYLNICI

- 6. 4. Setkání s kastelánem p. Obadalem „Hrad Brumov a historie jináč“ v 9. 30 hod.
- 12. 4. Pečení velikonočního beránka v 9. 30 hod.
- 20. 4. Tvoříme obrázek s enkaustickou technikou v 9. 30 hod.
- 21. 4. Mše sv. v 9. 30 hod.
- 29. 4. Trénink paměti – přesmyčky v 9. 30 hod.

PĚŠÍ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

Aktuální informace

Informace k letošní pěší pouti ohledně ubytování na Svatém Hostýně se vzhledem k situaci změnila. Tradiční pěší pouť se uskuteční v termínu **22. 7. -24. 7. 2022**. Přihlašovat se můžete jako obvykle u p. Stanislava Strnada.

TM: 737 196 307,

email: hopca@email.cz

V Poutních domech č.1 a 2 budou ubytování občané Ukrajiny. Pro poutníky bude k dispozici poutní dům č. 3.

Přihlašovat se můžete do 3. července 2022! Platí pro ty, kteří půjdou pěšky.

Ti, kteří pěšky nepůjdou a chtějí ubytování se mohou přihlašovat **od 10. července 2022**, pokud bude ještě volné místo. Při přihlašování je nutné uvést jméno a příjmení, přesnou adresu, datum narození a číslo občanky.

Strnad Stanislav

SYNODÁLNÍ PROCES – 1. fáze

Datum popeleční středy byl nejen datem počátku postní doby, ale také datem, do kterého se zástupci všech skupinek synodálního procesu snažili odeslat své postřehy a výstupy ze svých setkávání v rámci synodálního procesu vyhlášeného papežem Františkem v říjnu loňského roku.

Dotazníkově formulované myšlenky ze skupinkových setkávání nad synodálními tématy či otázkami odeslalo několik zástupců společenství v naší farnosti. Nedílnou součástí však byli i ti, kteří se do komunikativních společenství nezapojili, ale jistě velkou měrou svými modlitbami přispěli za jejich průběh.

Děkujeme všem, kteří se snažili v rámci svých skupinkových setkávání nebo společenství přispět do diecézní fáze tohoto procesu. Budou následovat konzultace a rozlišování. Původním záměrem mělo být shromáždění biskupské synody v říjnu 2023 v Římě. Naše farnost se podílí na této synodální cestě, je Božím lidem, který se učí naslouchat, a tak pochopit, jak a kam chce Duch svatý vést svou církev.

Mgr. Jana Šenkeříková

POUTNICKÉ POLSKO – GRABLINSKÝ LES, GŁOGOWIEC, ŚWINICE WARCKIE

Tímto pojednáním o Grąblinském lese, Głogowci a Świnicích Warckých již potřetí pokračujeme v cyklu Poutnické Polsko.

Grablinský les-Kaple borovice

Grąblinský les – se nachází u vesnice Grąblin u silnice z Koninu do Lichně, 2 km od Lichně. Je známý jako místo zjevení Panny Marie Bolestné, královny Polské. V letech 1842-1852 zde byl obraz Matky Boží Licheňské, skrze něhož lid věřil, že je zázračný. V r. 1842 zde obraz zavěsil na borovici kovář a účastník bitvy v Lipsku Tomasz Kłossowski. Na tomto místě 15. 8. 1850 se Panna Maria zjevila Mikołajovi Sikatkovi, pastýři z Grąblinu. Ve vidění mu Panna Maria dala různé pokyny, včetně doporučení převést obraz z lesa do kostela. V r. 1852 postavil správce Licheňského panství u silnice kapličku, na kterou byl obraz přemístěn. 29.9.1852 byl obraz přemístěn do kostela sv. Doroty v Lichni. V současné době se nachází nad hlavním oltářem Licheňské baziliky. Byly tu vybudovány kaple připomínající události zjevení: Bílá kaple, Kaple borovice, Jubilejní kaple. Po přenesení zázračného obrazu do Lichně si poutníci začali ulamovat kousky kůry z borovice, na které původně visel obraz. Strom v důsledku toho nakonec uschl a dochoval se pouze kus kmene. Roku 1903 kolem něj postavili kapličku. Na okraji lesa se ještě nalézá kostel Matky Boží deseti evangelijních ctností a klášter sester anunciátek. Kostel byl vysvěcen 22. 8. 2010. Mnišky přišly do Lichně z Francie 25.3.2009, aby svými modlitbami podporovaly kněze z Kongregace Mariánů

Głogowiec-rodný dům sv. sestry Faustíny

Neposkvrněného početí Panny Marie v jejich práci a také aby vyprošovaly milosti přicházejícím poutníkům. Od té doby se sestry modlí společně s poutníky na místě, kde se roku 1850 zjevila Matka Boží. Klauzurovaná kontemplativní komunita sester byla založena r.1502 sv. Janou Francouzskou. Podle stejné řehole byl o půl století později schválen i mužský řád kněží Mariánů Neposkvrněného početí Panny Marie. Sestry se snaží svým životem následovat deset Mariiných ctností, aby se tak připodobnily Ježíšovi.

Głogowiec – je obec s 300 obyvateli, ležící 46 km SZ od Lodže. Dne 25. 8. 1905 se zde v domě č. p. 11 narodila Helena Kowalská (později známá jako sv. sestra Faustýna). Nyní je její rodný dům muzeem. Dům č. p. 11 v době jejího narození měl doškovou střechu, jednu místnost, kuchyň, halu a dřevozpracující dílnu. V blízkosti domu byla studna, pec na chleba a malá zahrádka s různými květinami a ovocnými stromy.

Świnice Warckie – je obec se 4000 obyvateli, ležící 2 km SZ od obce Głogowiec. Dne 27. 8. 1905 v tamním farním kostele byla pokřtěna sv. sestra Faustýna, která se ráda modlila od svých raných let. Když jí bylo 7 let, zaslechla ve svém srdci Boží hlas, který jí volal k lepšímu životu. Bylo to během adorace ve farním kostele před vystavenou Nejsvětější svátostí oltární (Deník, 1404). Když jí bylo 9 let, měla zde 1. svátost smíření a 1. svaté přijímání. Příběh o tom jak se po 1. svatém přijímání vracela domů, přežil dodnes. Soused, který jí viděl se vracet samotnou domů z kostela, byl překvapen – Nejdou sama! Jdu s Ježíšem! Takovou vyzrálou odpověď dala tehdy svému sousedovi.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

KDYŽ SE JEŽÍŠ MODLIL V GETSEMANECH, NA NIC SI NEHRÁL

Ježíš vyléval před Otcem své srdce

Když se Ježíš modlil v Getsemanech, zbrocen krvavým potem, tváří v tvář kruté smrti, vyléval před Otcem své srdce. Tato modlitba je pro nás důležitým příkladem. Ježíš si na nic nehrál a neodříkával „ty správné modlitby“. Místo toho upřímně hovořil o své touze vyhnout se utrpení. Pokud toužíte po něčem, o čem si myslíte, že je to dobré, požádejte o to! To Otce těší. Ale nezůstaňte u toho. Ať je k vaší prosbě připojena i víra, důvěra, láska a naděje. Když to uděláte, Bůh změní vaše srdce, abyste se modlili jako Ježíš, abyste měli jeho postoj, jeho smýšlení (srov. Fp 2). Odevzdejme svá srdce Ježíši, vždyť on se za nás u Otce přimlouvá. Necht' v nás proudí jeho slova: Ne má vůle, Otče, ale tvá se staň.

Někteří lidé ignorují své srdce a modlí se prázdnými slovy

Ve snaze vyhnout se bolesti z odevzdání sebe sama ignorují někteří lidé své srdce a modlí se k Bohu prázdnými slovy bez obsahu. Není tu žádný vklad. Máme Bohu přinášet své touhy, aby spolu se slovy stoupalo k nebi i naše srdce. Vstoupíme-li do živého vztahu mezi synem a otcem, vstoupíme na místo, kde lze žádat a dostávat.

Bůh samozřejmě neřekne „ano“ na každou naši žádost. Ne všechno dopadne přesně podle našich představ. Ale můžeme čekat dobré věci a rozpoznávat v nich Otcovu starostlivost. A když se odevzdáme modlitbě, naše touhy se začnou připodobňovat Otcovu srdci.

Podle knihy: Otcovo srdce

NADĚJE V BOHA

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj spasen. Kdo v něho věří, nebude souzen. Kdo nevěří, je už odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. A toto je ten soud, že světlo přišlo na svět, ale lidé si více než světlo oblíbili tmu, protože jejich skutky byly zlé. Každý, kdo koná něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. (srov. Jan 3,16-20)

Pomni čtenáři, že Bůh tak miloval Tebe, že dal svého jediného Syna, abys ty, který(á) v něho věříš, nezahynul(a), ale měl(a) život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby tě odsoudil, ale abys byl(a) skrze něj spasen(a). Když v něho věříš, nejsi souzen(a).

Z knihy: Bůh v mém životě II

DOPIS JIDÁŠOVI

Piši Ti teprve po určitém váhání, protože se obávám, že mohu své okolí snadno uvést v omyl. Patrně dostáváš každý rok v čase Svatého týdne celý koš zlých dopisů. Ani evangelia se s Tebou zrovna nemazlí. Jan Tě nazývá zlodějem a Ježíš dokonce říká, že by bylo pro Tebe lépe, kdyby ses vůbec nenarodil. Piši Ti dnes jednoduše proto, že jsem Tvou záhadu nedokázal rozluštit. A mimo to se trvale přistihuji, že Kristu kladu stejnou otázku, jako apoštolové, po té, co on, aniž by jmenoval, oznámil, že jeden z nich ho zradil: „Jsem to snad já, Pane?“

Kdo vlastně jsi, Jidáší? Ty, který jsi jako ostatní apoštolové všechno opustil, abys následoval Ježíše? Myslíš snad, že by Tě Ježíš vyvolil a jako vyslanec radostné zvěsti nechával u sebe, kdyby Tě považoval za nepolepšitelného zlosyna? Kdybys byl tak chtivý peněz, jak bys mohl vydržet tři roky v tak chudobné společnosti se svým Mistrem, který neměl kam by hlavu složil? Jak by mohl Ježíš při Poslední večeři dokázat umývat Ti nohy svými rukama, které za několik hodin kvůli Tvé nevěrnosti mají být probodnuty hřeby? Proč jsi ho tak uboze zradil? Nepotřeboval jsi přece prodávat přítele za hrst mincí, mohl sis je nadále obstarávat ze společné pokladny Dvanácti. Řekni mi, dostal ses snad neodvratně do soukolí mechanismu spásy, když jsi uslyšel: „Co chceš udělat, udělej rychle!“ Řekni mi, Jidáší, jsi opravdu ztracený?

Celý problém zla, předurčení a svobody soudu a spásy je Tvým životem a Tvou smrtí do největší hloubky zjitřen. Nestal ses obětí své osamělosti? Tys neměl šanci jako Petr, který po svém trojím zapření zachytil Ježíšův pohled, aby se mohl hořce vyplakat. Nezaslechl jsi hlas kohouta a nikdo Ti nepomohl k pláči. Byl jsi sám a „byla noc“ (Jn 13,30), a navíc „vstoupil do tebe satan“ (Jn 13,27) a Tys nedokázal tomu strašnému průvodci uniknout. Potřeboval jsi mnohem méně času vzepřít se satanovi než se odvrátit od Ježíše. Zlo bylo pro Tebe mnohem rychleji nesnesitelné než dobro. Proč jen jsi, ubohý Jidáší, ve své mrazivé samotě nenechal za-

znít poslední slovo, kterým se na Tebe Ježíš obrátil, to důvěryplné slovo prvního dne, to srdceryvné slovo, to slovo, které by mohlo rozptýlit temnotu tvého zoufalství: „Můj příteli“ (Mt 26,50). Slyšíš ještě to slovo: „Můj příteli“?

Chtěl ses odtrhnout od svého vlastního života a oběsil ses na stromě. Nevěděl jsi, že tím, že padneš do Božích rukou, staneš se kořistí jeho nekonečné lásky? Neboť tentýž, který prohlásil: Neztratil jsem nikoho z těch, které jsi mi svěřil, „kromě syna záhuby“, svolával přece z výšky kříže odpuštění svého Otce na všechny lidi. Touto poslední modlitbou uzavřel Ježíš proces každého zločince (provinilce) a odňal tuto záležitost naší lidské spravedlnosti. Od té doby platí pouze Boží milosrdenství. Církev sice předává nezkráceně článek víry o pekle, ale nikdy nepřipustila, aby byl někdo prohlášen za zavrženého. Proto také nevím, Jidášu, kde Tě můj dopis zastihne, proto ho posílám poste restante (= dopis není doručen na žádnou adresu).

Převzato z internetu

POKOJNÉ A RADOSTNÉ VELIKONOCE

První i poslední. Pamatujete si ještě, jak zněla poslední slova z úst vaší babičky nebo dědečka? Taková slova se dlouho pamatují. Poslední slova milovaných osob si zachováváme v paměti jako určitý odkaz pro budoucí život. Přemýšleli jste někdy o tom, jaká slova byste chtěli říci, až naposledy promluvíte na této zemi? Už jste uvažovali o tom, jaký odkaz byste chtěli zanechat svým nejdražším, svým potomkům?

Nevím, nevím. Věhlasný matematik, čestný člen mnoha vědeckých společností řady zemí, držitel čestných cen a nositel mnoha řádů, univerzitní profesor Emil Bernhard Himmelfarb ležel na smrtelné posteli. Celá rodina byla shromážděna kolem něho a z jeho namodralých rtů vycházela slova: „Já nevím, nevím, nevím...“ Jeho syn Max, který měl vždy svého otce v největší úctě a obdivoval ho pro jeho obrovské vědomosti, tvrdil, že nikdy v životě neslyšel zoufalejší slova. Slavný vědec v poslední hodině doznával, že „nevím“. K tomu došel po vši slávě a úspěších. To bylo poslední poselství, jež předával svým synům.

Já vím, já vím. Jiný muž, jménem Job, se nacházel rovněž na hranici mezi životem a smrtí. Navíc prožíval velkou bolest pro ztrátu všech svých 10 dětí. Byl těžce nemocen, celé jeho tělo bylo pokryto ošklivými vředy. V tomto ne-

šťěstí se od Joba odvrátili všichni jeho sousedé, nakonec ho opustila i manželka. Dokonce jej vyhnali z města. I když Job prožíval nesmírnou bolest, přesto prohlásil: „Já vím, že můj Vykupitel je živ. Uzřím Boha, já ho uzřím, pro mne tu bude, mé oči ho uvidí.“

Tajemství smrti. Každý člověk se setká na své životní cestě se smrtí. Je svědkem smrti svých příbuzných, přátel i známých. V takových chvílích je člověk otřesen její velkou mocí. Smrt je zároveň velikým tajemstvím, kterým náš lidský rozum nedovede proniknout. Vše, co může říci náš rozum, je slovo „nevím“. A přece je tu někdo, kdo nám odhaluje tajemství smrti. Job ho jmenuje Vykupitelem. Je to Vykupitel člověka z moci smrti - Pán Ježíš Kristus. On praví: „*Neboj se. Já jsem první i poslední, ten živý. Byl jsem mrtev a hle - živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu.*“ (Zj 1.17-18).

Vítěz nad smrtí! Těm, kdo přijali osobně tohoto Vykupitele - vítěze nad smrtí a zvolili si ho za svého Přítele, dává ujištění: „*Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A kdo žije a věří ve mne, nezemře navěky.*“ V pevné důvěře v tohoto Vykupitele mohl apoštol Pavel svým přátelům na rozloučenou napsat: „*Přišel čas mého odchodu. Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán.*“ Člověk, který spojil celý svůj život s velikončním vítězem nad smrtí - Ježíšem Kristem, už nemusí vyslovovat zoufalá slova „nevím, nevím“, ale může říci slova jistoty: „*Já vím, že můj Vykupitel žije!*“. Jak je krásné žít v radosti, že smrt je přemožena, žít v pokoji a jistotě, že Ježíšova zaslíbení platí i pro nás! Kdo celým srdcem důvěřuje Pánu Ježíši, může vyznávat s apoštolem Pavlem: „*Jsem si jist, že ani smrt, ani život, ... ani přítomnost ani budoucnost, ... nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu!*“ (Ř 8.38-39). Přejeme i vám tuto velikonční radost a jistotu!!

Převzato z internetu

SVĚDECTVÍ

BOCHNÍK CHLEBA

Od sametové revoluce mohu působit v naší farnosti jako katechetka, většinou pro ty nejmladší děti Boží. Asi nejvíce se těším na hodinu před Velikonocemi, kdy si vyprávíme o poslední večeři Páně. Katechezi si na závěr oživíme tím, že si sedneme kolem prostřeného stolu a rozdělíme se s dětmi o kulatý bochník chleba. Připadáme si jako ve večeřadle a je to pro nás moc pěkný zážitek.

V zaměstnání jsem tehdy pracovala jako sestra na elektroléčbě. Po střeďeční službě jsem vždy spěchala do školy za svými prvňáčky. Byla tehdy opět postní doba a čekala mě oblíbená „poslední večeře“. Měla jsem v plánu, že cestou ze zaměstnání zajdu ještě do pekárny pro čerstvý chleba, a pak rovnou do náboženství. Vtom však telefonovala poslední pacientka, jestli bych na ni mohla počkat, že se zdržela v práci. Slíbila jsem, že počkám, i když jsem se musela vzdát myšlenky, že stihnu nákup v pekárně. V duchu jsem si povzddechla: „Tak vidíš, Pane Bože, jak to tady chodí. Dnes to budeš mít bez chleba!“

A pak se za dveřmi objevila očekávaná paní. V rukou měla něco ve větším papírovém sáčku. „Děkuji vám, sestřičko, že jste na mě počkala,“ řekla. „Pracuji v pekárně, tak jsem vám přinesla alespoň chleba, snad neodmítnete.“

Dávala jsem se na ni jako na zjevení a nebyla schopná slova. Přijala jsem ten ještě teplý voňavý bochník jako nejvzácnější poklad. Od té doby vím, že nejsou náhody. Víím, že Bůh zná i ty naše nejniternější potřeby a v pravý čas může udělat zázrak. Jen my tomu často odmítáme věřit.

Z knihy: Bůh v mém životě II

Z HISTORIE

Rok 1981 (pokračování)

Z výroční zprávy: V tomto roce bylo v našem kostele 37 svateb, pokřtěno bylo 104 dětí a pohřbů bylo 50. Zaopatřeno bylo 47 osob. Podáno bylo 10 350 sv. přijímání. V tomto roce nově pořízeno: - Nátěr věže a věžky kostela a střechy kaple sv. Anny včetně nátěru žaluziových oken věže kostela - 17 432,- Kč. Prováděli horolezci z Gottwaldova

- Zlína: Josef Povala a Vlastimil Polepil. - Položeno PVC pod lavice obou kaplí a v zadní sakristii – 3 775 Kč. - Položeno PVC na schodiště k choře a lepení - 4 248 Kč. - Pořádila se hospodářská buňka, skladiště a je postavena v horní části farní zahrady. Buňku dodalo JZD Val. Klobouky v polovici září, cena 21 600,-Kč. - Na jaře bylo provedeno asfaltování chodníků kolem kostela – 30 000 Kč - Pokrytí kaple sv. Jana ve Štěpáně šindelem – 9 000,-Kč - Koupěna nová kazetová skříň s příslušenstvím pro archiv do farní kanceláře od prodejny „Nábytek“ Val. Klobouky (stará skříň se dala do sakristie a vysoká s roletou do garáže) – 15 472 Kč K tomu budiž připočítány brigádnické hodiny a práce na hřbitově na vykopání trasy pro položení kabelu na osvětlení hřbitova (52 brigádníků) a pak na zaházení výkopu (18 brigádníků). Práce byla ukončena 20. července za deštivého počasí.

PAMÁTKY U NÁS

OBRÁZEK ANDĚLA STRÁŽNÉHO

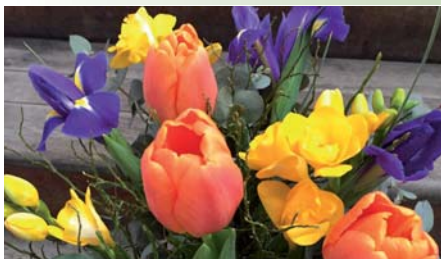
Obrázek nalezneme v Hložci v místech zvaných „Křížné cesty“.

Tento obrázek zde neznáma kdy umístila žena z Popova, která se tudy vracela, zabloudila a musela zde přespat. Na poděkování za šťastné přežití zde umístila obrázek anděla strážného.

Památná místa farnosti Brumovské

BLAHOPŘÁNÍ

Píšeme vám blahopřání a posíláme spoustu jarních kytiček. Každá z nich, ať splní vám jedno z vašich přáníček. Ať smích vám slunce přináší a vítr smutek odnáší. Fm

SVATÍ

SV. KATEŘINA SIENSKÁ (29. 4.)

Narodila se v Itálii v Sieně do početné rodiny. Rodiče chtěli Kateřinu provdat, ale ta to odmítla. Její matka to velmi těžce nesla, proto docházelo mezi ní a dospívající dcerou k častým sporům. Později prý viděl její otec, jak se nad Kateřininou hlavou vznáší bílá holubice a rozhodl se, že ji nechají na pokoji. V Sieně žila ubohá žena nemocná malomocenstvím. V nemocnici se o ni nikdo nechtěl starat kvůli strachu z nákazy. Když se o tom Kateřina dozvěděla, denně navštěvovala ženu a pečovala o ni. Avšak nemocná se jí za lásku odměnila nevděkem a výčitkami. Svěťice se laskavými slovy vždy omluvila, jakoby nemocná byla nějakou královnou a pokračovala v péči. V 16 letech vstoupila Kateřina mezi terciáře dominikánského řádu v Sieně. Žila velmi asketicky.

Jedna ze sester onemocněla rakovinou. Pro zápach k ní nikdo nechtěl. Pouze Kateřina ji ošetřovala. Jednou jí zlý duch pokoušel – naplnil ji takovou ošklivostí proti nemoci, že se jí udělalo špatně. Avšak Kateřina přes všechn odpor políbila hnisající ránu. Když zlý duch takto ji nepřemohl, pokusil se jiným způsobem: Tato nemocná ji začala pomlouvati a Kateřina se v těžké chvíli obrátila v modlitbě k Pánu Ježíši. Ten se jí zjevil nabízející jí dvě koruny, aby si vybrala. Jedna byla zlatá a druhá trnová. Kateřina sáhla po trnové a narazila si ji na hlavu. Pak už jí pomluvy ve městě nevdaly a nevděčnici láskyplně sloužila dál. Ta se obrátila, lži odvolala a Kateřinu odprosil.

Ve vidění byla Kristem vyzvána, aby se začala věnovat apoštolátu. Tak začala žít veřejnějším životem, začala za ní chodit významné osoby ze Sieny, z Florencie a Pisy. Někteří žádali radu, jiní duchovní vedení. Někteří s ní začali korespondenci, ale ona neuměla psát. Jinak ale byla velice schopná, jak vyplývá z toho, že dovedla diktovat i třem písařům najednou, každému jiný obsah. V roce 1375 prý byla obdařena stigmaty, ale až do své smrti je skrývala.

Kateřina také chtěla po papeži Řehořovi XI., který od r.1305 sídlil v Avignonu, aby se vrátil do Říma, hlavního sídla Petrových nástupců. Na její naléhání se k tomu kroku rozhodl. Ovšem po jeho smrti si nový papež Urban VI. znepřátelil kardinály, kteří pak zvolili vzdoropapeže, sídlícího opět v Avignonu.

V Kateřině můžeme vidět i stavitelku mostů ke smíření, kterým pro mnohé byla. A to ať se jednalo o smířitelku mezi lidmi nebo s Bohem. Bohatý a vyčerpávající život Kateřiny skončil v jejích 33 letech. „*Konečně mne voláš, ó Bože můj, s radostí spěchám k Tobě.*“

Je patronkou celé Evropy, dominikánských terciárek a praden; pomocnicí proti moru, bolestem hlavy a přímluvkyní umírajícím.

Převzato z internetu

*„Život je mostem: přejdi po něm, ale nebuduj si na něm svoje obydlí.“
Kateřina Sienská*

OTČE NÁŠ

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi ...

ROZTRŽITÝ PAVOUČEK

Jednoho krásného zářiového rána se v povětří vlnila lehoučká vlákna, lehká jako hedvábí. Jenom vítr věděl, odkud přilétají. Jedno z nich přistálo na vrcholku stromu a kosmonaut, žlutočerný pavouček, vystoupil ze své lehké lodičky a zachytil se na listu. Hned se dal do práce a upletl si pěknou vyšivanou pavučinu.

Druhý den ozdobil uzlíky pavučiny svými duhovými diamanty rosa. Zvědaví komáři a lehkomyšlné mušky v ní vždycky krásně uvázli. Pavouček měl tak z čeho žít, růst a tloustnout.

Jednou ráno se probudil a měl špatnou náladu. Možná vstal z postele levou nohou. Vyšel na procházku po pavučině, aby si při snídani pochutnal na nějakém komároví. Ale nenašel nic. Rozhodl se, že si důkladně prohlédne celou síť, chodil křížem krážem, až nakonec objevil divné vlákno. Zdálo se, že není na ničem zavěšené. Vypadalo to, že končí až kdesi v oblacích. Čím déle se na vlákno díval, tím více se zlobil. „Už to mám,“ mumlal si, „po tom laně se spouští moji protivníci, aby se přizpůsobili na mé křižáky. Hloupé, nanicovaté lano!“ Zahryzl se do něj a přetrhl ho. Jeho nádherná síť se sesula jako ubohý hadřík.

Nešťastný pavouček, zamotaný v potrhané síti, si příliš pozdě vzpomněl, že jednoho jasného zářivého dne sestoupil právě po tomto vlákně a potom si na něm postavil pavučinu.

Boží vůle spojuje zemi s nebem a umožňuje člověku plnit jeho nádherné poslání. „Beze mne nemůžete udělat nic,“ řekl Ježíš.

Bruno Ferrero, *Otče náš*

Z LITURGIE

24. 4. 2022 2. neděle velikonoční, Slavnost Božího milosrdenství

„Za týden přišel Ježíš zase.“

1. čtení: Sk 5,12-16

2. čtení: Zj 1,9-11a.12-13.17-19

Evangelium: Jan 20,19-31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám Vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl mezi nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On však jim odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruce jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebců a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení,

kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a svou vírou abyste měli život v jeho jménu.

Ozvěna slova:

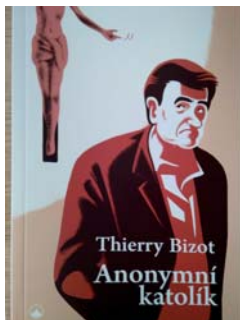
Mé milosrdenství je větší než ubohost tvá i celého světa. Kdo změřil mou dobrotu? Pro tebe jsem sestoupil z nebe na zem, pro tebe jsem se nechal přibít na kříž, pro tebe jsem si nechal kopím otevřít své Nejsvětější Srdce a otevřel jsem ti zdroj milosrdenství, přicházející a čerpej milosti z toho zdroje nádobou důvěry. Pokorné srdce nikdy neodmítnu, tvá ubohost se utopila v propasti mého milosrdenství. Proč bys se mnou měla vést spor o svou ubohost. Udělej mi tu radost, že mi odevzdáš všechnu svou bídu a celou ubohost, a já tě naplním poklady milosti. Poslyš, mé dítě, přitul se na mé rány a čerpej ze zdroje života všechno, co si tvé srdce přeje. Pij plnými doušky ze zdroje života a pak se cestou neunavíš. **Hleď na jas mého milosrdenství a neboj se nepřátel tvé spásy. Oslavuj mé milosrdenství.**

INSPIRACE K ČETBĚ

ANONYMNÍ KATOLÍK

Autor: Thierry Bizot

Autobiografická kniha Thierryho Bizota, známého televizního producenta, vypráví o znovuobjevení křesťanské víry, které nastane, když to nejméně čeká – uprostřed krize středního věku. S notnou dávkou sebeironie líčí, jak přijal s nevolí pozvání, aby se zúčastnil jakési katecheze pro dospělé. Přijde čistě ze zdvořilosti. První setkání si v duchu celé sarkasticky glosuje, celkový dojem jej ale pouze utvrdí ve skepsi. Přesto v něm něco z řečeného uvízne, takže se nakonec rozhodne přijít znovu... a znovu, až se rozhodne nastoupit cestu za Kristem. Obřadění nastává téměř „navzdory všemu“, k jeho vlastnímu překvapení, takřka nenápadně. Děje se uprostřed „léty prověřeného“ a zvyklostí zatíženého manželství, při řešení problému s pubertálním synem i potíží v mediál-

ním prostředí, kde Thierry Bizot pracuje a tráví většinu času. Ve Francii se kniha stala nečekaným bestsellerem, dočkala se literárního ocenění a filmového zpracování. Díky své schopnosti sebereflexe, ale i vytříbenému smyslu pro humor si autor získal široké okruhy čtenářů, a to nejen mezi katolíky, ale i daleko za hranicemi viditelné církve. Věříme, že bude svěžím závanem i pro naše čtenáře, zvláště pro lidi „znavené životem“, přežívající s pocitem, že už je nic nemůže překvapit, natož nadchnout.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže: Za zdravotníky. Modleme se za zdravotníky, kteří s velkým nasazením pečují o nemocné i starší lidi, aby zejména v nejchudších zemích byli účinně podporováni ze strany vlády i svého okolí.

Národní úmysl: Za nová kněžská a řeholní povolání.

Modleme se za ty, kteří uvažují o povolání ke kněžství, jáhenství a zasvěcenému životu, aby poctivě naslouchali Pánovu hlasu a odvážně odpověděli na jeho volání.

VTIPY

- „A babičko? Proč máš tak velké uši?“ ptá se Karkulka. „Ale, to mám z té roušky.“
- Manžel: „Vědci zjistili, že muži řeknou za den průměrně 10 000 slov, zatímco ženy kolem 20 000.“ Manželka (z kuchyně): „To proto, že vám vždycky všechno musíme říkat dvakrát!“ Manžel: „Cože?“
- Paní učitelka: „Pepičku, zase máš domácí úkol celý špatně!“ Pepíček: „Chudák táta, on se s tím tak nadřel.“

MŠE SV. V SIDONII

- 2. 4. za Janu Maňákovou (1.výročí)
- 9. 4. za rodiče Vlastislavu a Františka Bartlovy
- 18. 4. za rodiče Rakovy a Dočárový
- 23. 4. za Alžbětu Pavlačkovou (1.výročí) a manžela Jaroslava
- 30. 4. za Evu Lysáčkovou a rodiče Františku a Aloise

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC DUBEN 2022

1.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné z farnosti Za + rodiče Tománkovy, + syna Stanislava, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
2.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
3.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Františka a Marii Bělejovy, + z rodiny Bělejovy a Hudečkovy s prosbou o Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + rodiče Šebákovy, jejich + syny Františka, Josefa, Petra a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
4.	PO	7.30	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 60 let, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, zdárné narození vnoučka a duše v očistci
5.	ÚT	18.00	Za + manžela, sourozence, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
6.	ST	18.00	Za + rodiče Zajačkovy, jejich + rodiče a sourozence z obou stran, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Macháčovu a Zajačkovu
7.	ČT	18.00	Za + Františka Polácha, + vnučku Michalku Matulovou a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	PÁ	18.00	Za + rodiče Slabíkovy, + sourozence, vnitřní uzdravení a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	SO	7.30	Za + manžela Josefa Polácha, jeho + rodiče, sourozence a duše v očistci
10.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Jaroslava a Otilii Zvoníčkovy, + rodiče z obou stran, + Matěje Zvoníčka, za duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu Za živou a + rodinu Kozlovu, Šaferovu a Suchánkovu Za farníky
11.	PO	7.30	Za + rodiče Vaňkovy, + Emílii Vaňkovou, + rodiče Skoumalovy a jejich + syna Ivana, za + manžele Jarmilu a Josefa Pavlůskovy, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	ÚT	18.00	Za + Josefa Bližňáka, + syna Josefa, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
13.	ST	16.00	Za + z rodiny Bařinkovy a Vilímkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
14.	ČT	18.00	Zelený čtvrtek
15.	PÁ	18.00	Velký pátek
16.	SO	19.00	Bílá sobota
17.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Andělu a Petru Křekovy, + rodiče Naništovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Ptáčkovy, 2 + dcery a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
18.	PO	7.30 9.00 10.30	Za + syna Vojtěcha Marka, + rodiče Vaňkovy, Markovy, + sourozence, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + manželku Marii Lysáčkovou, + rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za farníky
19.	ÚT	18.00	Za + Marii a Františka Florešovy, + Emílii a Aloise Kosovy, Františku Molitorovou a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	ST	18.00	Za + rodinu Fojtíkovu, Šenkeříkovu, Chovancovu, Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu
21.	ČT	18.00	Za + Miloslava a Zdeňku Dostálovu, + Václava a Anežku Oklešťkovy
22.	PÁ	18.00	Na poděkování za společných 50 let života Aloise a Anny s prosbou o Boží požehnání do dalších společných let
23.	SO	7.30	Za Miloslava Růžičku, + manželku, dceru, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Ludmilu a Jaroslava Ordeltovy, + rodiče a sourozence, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za všechny + z rodiny Lysáčkovy, Zmeškalovy, Dulkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
25.	PO	7.30	Za + z rodiny Smolčkovy a Machalovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	ÚT	18.00	Za + rodiče Evu a Jána Slobodovy, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
27.	ST	18.00	Na poděkování Pánu Bohu za dar živé víry, milosti a dožití 50 let života Pavly, za manžela, děti a vnoučata
28.	ČT	18.00	Za + rodiče Mackovy, + syna Františka, + zetě Josefa, + snachu Marii a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	PÁ	18.00	Za + manžela, + rodiče Jaroslava a Ludmilu Šabršulovy, jejich vnuka Honzíka, + z rodiny Lysákovy, Šabršulovy, Tesařovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
30.	SO	7.30	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu, s prosbou o Boží požehnání pro živé i zemřelé

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio, www.phmstudio.cz